

Sang i Kirken ved Niels W. Gades og Sophie Hartmanns Bryllup

Bruus Orgel, Du, som har forenet
De tvende Slægter, adlydt hver!
Ham Held, hvem Gud i Aand forlenet
Et Scepter over Toners Hær
Og Livets bedste Perle skjænker:
En trofast, kærlig, aandfuld Viv!
Til Jorden ned sig Himlen sænker,
Bruus Orgel, bruus om Lykkens Bliv!
Bruus høit, Du har Erindrings Stemme,
En Sum af Minder her hun vandt,
Guds Huus herinde er det Hjemme,
Hvor Livets Alvor stor oprandt,
Fra Daabens Pagt til Altarbordet,
Og Moders Kiste de bar ud, –
Bruus Minder, stærkere end Ordet,
En Hymne for den unge Brud!
Snart er det Vaar, og Maien smykker
Til Brudesal selv Skovens Hæk,
Og i hver Knop Forhaabning bygger,
Saa ungdomsfrisk, saa ungdomskjæk!
Men deiligst dog i Hjertets Gjemme
Hos Brud og Brudgom er det Vaar;
Bruus Orgel høit med Cherub-Stemme
Det Samliv, som for dem opgaaer!